

# OKTAY EKŞİ

*Gazetecilikte Geçen*

# O YILLAR

# 3



-  
Anı  
-



**Oktay Ekşi**, 7 Aralık 1932 tarihinde Ordu'nun Mesudiye ilçesinde dünyaya geldi. Gazeteciliğe henüz 19 yaşındayken, Ankara Ajansı'nda başladı. Daha sonra Falih Rıfki Atay'ın *Dünya* gazetesinde önce muhabir olarak, 22 yaşından itibaren de Ankara Temsilcisi sıfatıyla 1960 yılına kadar görev yaptı. Daha sonra Ankara'da *Öncü* gazetesinde İstihbarat Şefi oldu. Bu sırada meslektaşları tarafından, 1961 Anayasası'nı yapmak üzere kurulan Kurucu Meclis'e Basın Temsilcisi seçildi. Bu görev tamamlanınca mütevazı bir iş bularak, lisan öğrenmek amacıyla Londra'ya gitti. Yurda 1966'da döndü ve Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden de bu sıralarda mezun oldu (1967). *Yeni Gazete*'de Ankara Temsilcisi (1966-1970) ve TRT'de Haber Değerlendirme ve Yorum Müdürü olarak görev yaptı.

*Hürriyet*'in o dönemdeki sahibi Erol Simavi'nin önerisi üzerine 1974 Haziran'ında gazetenin Başyazarı oldu. 1983'te Sosyal Demokrasi Partisi'nin (SODEP) kuruculuğunu kabul edince ayrıldı. SODEP'in seçimlere girmesi askeri idare tarafından engellenince gazeteciliğe geri döndü. Önce *Güneş* gazetesinin, ardından 1985'ten itibaren tekrar *Hürriyet* gazetesinin Başyazarı olarak görev yaptı. Bu görevi, Recep Tayyip Erdoğan'ın bir yazısına verdiği tepki üzerine, çalıştığı medya grubuna zarar gelmesini önlemek amacıyla istifa ettiği 30 Ekim 2010'a dek sürdürdü.

Ülkemizde bilgi edinme özgürlüğünü ve saydam devleti savunan ilk isimlerden biri olan Ekşi, siyaset ve medya diline "halkın gerçekleri öğrenme hakkı" ifadesini hediye etti. Ekşi'nin "Basın Özgürlüğü" yerine 1986'dan beri savunduğu ve tüm bireylere özgürlük isteyen "İletişim Özgürlüğü" kavramı, Cumhuriyet Halk Partisi'nin 2008 tarihli parti programına girdi. 6 Şubat 1988'de Ekşi'nin öncülüğünde Basın Konseyi kuruldu. Konsey, onun başkanlığı döneminde, gazetecilerin görevlerini her türlü müdahaleden uzak şekilde yapabilmeleri için aralıksız çalıştı ve her türlü engeli derhal protesto etti. Konsey'in 1997 yılında, merkezi New York'ta bulunan Gazetecileri Koruma Komitesi'yle (Committee to Protect Journalists) ortaklaşa yaptığı kampanyayla o tarihte hapse bulunan 14 Sorumlu Yazışmaları Müdürü özgürlüğüne kavuştu. Dünya Basın Konseyleri Birliği'nin de (World Association of

Press Councils) kurucularından olan Ekşi, birliğin 2002-2009 yılları arasında başkanlığını yürüttü. Maçka Demokrasi Parkı'ndaki "İfade Özgürlüğü Kürsüsü ve Anıtı", Ekşi'nin Gazetecilere Özgürlük Platformu dönem başkanı olduğu Kasım-Aralık 2010 aylarında yaptığı önerinin Şişli Belediyesi tarafından kabul edilmesi sonucu yapıldı.

Ekşi, 23 yıl boyunca Basın Konseyi başkanı olarak görev yaptı. Ancak mesleğinden koparılması üzerine siyasete girmeye karar verince 2011'de Konsey'den ayrıldı. 12 Haziran 2011 tarihinde CHP'den İstanbul milletvekili seçilen Ekşi, "En Yaşlı Üye" sıfatıyla 24'üncü Yasama Dönemi'ni açtı. Milletvekilliği sırasında Meclis'e iletişim özgürlüğünü gerçekleştirmeyi amaçlayan yasa önerileri sundu.

Oktay Ekşi, gazetecilik dışında, dünyaya geldiği Mesudiye'de, ülkemizin ilk yerel demokrasi hareketinin başlamasına öncülük etti. İki 1991'de gerçekleştirilen ve yöre halkının kendi sorunlarını tartışıp bunlara çözüm aradığı Mesudiye Kurultayları, ilçeye çok şey kazandırdı. Merhum Başbakan Bülent Ecevit'in ilk Köykent projesi de bu kapsamda Mesudiye'de hayata geçti. Ekşi, ayrıca ailesinin yerleşim yeri olan Aşağı Gökçe köyünde, herkesin kullanımına açık, yirmi binin üzerinde kitap barındıran, Türkiye'nin en zengin köy kütüphanesi Fatma-Hüseyin Ekşi Kütüphanesi'ni kurdu.

Ekşi, Rotary International tarafından "Paul Harris" Dostluk Ödülü'ne (1997), İstanbul Üniversitesi Senatosu tarafından "Fahri Doktorluk" unvanına (2003), ODTÜ Senatosu tarafından Üstün Hizmet Ödülü'ne (2006) ve Washington D.C. merkezli Atatürk Society of America tarafından Atatürk Ödülü'ne (2012) layık görüldü.

Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Kurucusu ve Kurucu Başkanı Prof. Dr. Aysel Ekşi'yle evli olan Oktay Ekşi, iki çocuk ve iki torun sahibidir. Kitapları: *Gazetecilikte Geçen O Yıllar - 1, Gazetecilikte Geçen O Yıllar - 2, Beyefendi: Suat Hayri Ürgüplü'nün Anıları, Aysel: Bir Atatürk Kızının Hikâyesi, Cumhuriyetle Yaşadığımız Yıllar* (Taner Baytok'la birlikte), "Basın" Değil İletişim Özgürlüğü.

Gazetecilikte Geçen O Yıllar - 3  
(1961-1994)

## GAZETECİLİKTE GEÇEN O YILLAR - 3

**Yazan:** Oktay Ekşi

**Editör:** Sıla Arlı

**Yayın hakları:** © Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

**1. baskı** / Ekim 2021 / ISBN 978-625-8495-71-3

**Sertifika no:** 44919

**Kapak tasarımı:** Serçin Çabuk

**Baskı:** Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1

Baha İş Merkezi. A Blok Kat: 2

34310 Haramidere-İstanbul

Tel. (212) 412 17 00

Sertifika no: 44452

**Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.**

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

**[www.dogankitap.com.tr](http://www.dogankitap.com.tr) / [editor@dogankitap.com.tr](mailto:editor@dogankitap.com.tr) / [satis@dogankitap.com.tr](mailto:satis@dogankitap.com.tr)**

# Gazetecilikte Geçen O Yıllar - 3 (1961-1994)

Oktay Ekşi

Sevgili ođlum  
Özgür'e,  
Sonsuz sevgilerimle...

## İçindekiler

Önsöz.....	15
1961 Ekimi'nde yapılan seçim .....	17
Silahlı Kuvvetler Birliği ve idam cezaları .....	18
Parti gazetesinde çalışmak.....	20
Cezalandırılıyorum.....	24
Kendimi savunuyorum.....	26
Genel Yayın Müdürü'ne yanıtlım .....	27
Hakkımdaki ceza iptal edildi .....	31
Laleyi seyredenle satan farkı .....	32
Zoraki hokkabazlık .....	34
Çorba mı sabun mu? .....	36
Gurbette ilk şok: Basın kartınız iptal edildi .....	37
Evde sıkıntı başladı.....	39
Ve gazetecilik yapıyorum.....	42
Kıbrıs'ta Rum vahşeti.....	46
Londra'da konferans toplanıyor .....	47
Bir atlatma haber hikâyesi .....	48
Mehmet Ali Birand'ın verdiği ders .....	51
Önce kuşkulandılar, sonra... ..	53
İmdada Andrew Mango yetişti.....	54
Tekrar Ankara .....	55
Savaşa yetişemedik .....	58
Bu bakan yalan söylüyor .....	62
Esrarengiz bir telefon (1969) .....	65
İlk ölüm tehdidi .....	69
Bu evde bomba mı var? .....	70
Merhaba 12 Mart.....	72
Radio Free Europe .....	73
İsmet İnönü-Celâl Bayar ihtilafı.....	74
Orhan Erkanlı geliyor .....	78



Erol Simavi'nin duyarlılığı .....	80
Tasfiyeler başlıyor .....	82
Kıdem tazminatımız ucuza kapatılıyor .....	82
Arcayürek'i kovdular .....	84
Geziden döndüm ve kovuldum.....	87
TRT'deki dünya .....	88
"Yılm Gazetecisi" seçilmişim .....	90
Ekranında kıyamet!.....	92
12 Mart'ta TRT ve ayrılış.....	96
HASTAŞ olayı.....	100
1973 Cumhurbaşkanlığı seçimi.....	103
"Ekşi ekşi ne bakıyorsun?" .....	106
İlk oylama.....	108
<i>Hürriyet</i> aday ismi veriyor .....	108
Yedi senede ne yaptıysa.....	110
1973 seçimi.....	113
Nezih Demirkent'le kavga .....	114
İsmet İnönü'yü kaybettik.....	116
<i>Hürriyet</i> 'in başyazarlığı teklifi.....	120
Kıbrıs krizi patlıyor .....	122
İstanbul.....	124
Vehbi Koç'la ilk temas.....	125
"Erol Bey izin vermedi" .....	126
Basın Konseyi kurma teşebbüsü .....	127
Haber Ajansı genel müdürü oluyorum.....	129
"Sen yerimi almak için mi geldin?" .....	133
Refik Hammaş'ı ve Mete Akyol'u yemesi .....	134
Haber maliyetimiz nedir? .....	136
Ölüm tehditleri .....	137
Hâlâ emin değilim o olayın "kaza" olduğundan.....	138
Abdi İpekçi'nin öldürülmesi.....	142
<i>Yeni FORUM</i> 'un anayasa önerisi .....	154
Darbe akşamı .....	155
"Turhan Feyzioğlu Başbakan olacak!" .....	156
İkinci örnek.....	159
Bu da üçüncü örnek.....	160

Ve son örnek .....	163
İşkence kol geziyor .....	165
Yasaklar ve işkenceler .....	173
Anayasada olumlu hüküm.....	176
Amiral Işık Biren'in önerisi .....	178
12 Eylül'de basın .....	179
Çöp kırıldı.....	180
Demirkent ayrılıyor.....	182
Bir muhteşem ders .....	184
Çetin Emeç'le hukukumuz.....	185
Yazılarım birinci sayfaya alınıyor .....	186
Ayrılmaya zorlayan ilk işaretler.....	187
Siyasete kaçış.....	192
Bir hata edip Erol Bey'e gideceğimi Arda'ya söyledim.....	195
Kürkçü dükkânına dönüş .....	197
Erdoğan Demirören'in gazetesi .....	198
Ve <i>Güneş</i> gazetesi deneyimi.....	199
Cıvaoğlu devrede.....	202
İşsizlik ve iş.....	204
Arda Gedik'siz <i>Hürriyet</i> .....	207
"Laikliği çok yazıyorsun" .....	209
Bilgisayarda çok geride kaldım sanıyordum.....	210
Özal sözlerini inkâr etti.....	211
Özal'la Uzakdoğu'da.....	213
Demirkent'le yeniden Basın Konseyi.....	214
Basın Konseyi'nin kuruluşu .....	217
Hasan Pulur'un ayrılması ve Erol Bey .....	218
Erol Bey'in isyanı .....	219
Turgut Özal'a açık mektup .....	220
Evren, Basın Konseyi istiyor .....	227
Evren'le İngiltere gezisi .....	228
Özal'a suikast teşebbüsü .....	232
Özal'la olaylı yemek .....	234
Erol Bey sıkılmaya başlamıştı .....	238
Yaşar Eroğlu diye biri.....	239
Polis bana hakaret ediyor.....	240

Rahmi Turan gelince .....	242
Cinayetler başlıyor .....	243
Behiç Ekşi'den gelen uyarı.....	245
İçişleri Bakanı Aksu arıyor .....	247
Katillerin kimliği .....	248
Bir şantajcı .....	250
“Bedrettin Dalan’ı öldürecekler” .....	252
Ertuğrul Özkök, Genel Yayın Yönetmeni.....	253
“Ben <i>Hürriyet</i> ’imi satmam!” .....	254
Neden vazgeçmiş? .....	255
Özal bir koyup üç alacaktı .....	256
Ölüm etrafımızda dolaşiyor .....	257
Erol Bey’i kızdırıyorum .....	259
Uğur Mumcu suikastı.....	261
“Seni de Emin Çölaşan listesine alıyorum” .....	262
Ve <i>Hürriyet</i> satıldı .....	264
Sendikasıztırma .....	265
Aydın Doğan’lı yıllar.....	266
Tayyip Erdoğan’la ilişkilerim .....	267
Fethullah Gülen’le ilişkiler.....	274
Genelkurmay yalan söyler mi? .....	280
Bill Clinton’la görüşmeye çağrı .....	281
PKK’nın beni öldürme teşebbüsü .....	286
İsim dizini .....	293

# Önsöz

Meslek anılarımı bu üçüncü kitapla tamamlamayı düşünüyorum. Çünkü 1994'ten sonrasını yazmayacağım.

Daha önceki iki kitaptan birincisinde 1952-1956 arasını, ikincisinde 1956-1961'i ve bunda da 1961'den sonrasını<sup>1</sup> anlattım. Ancak bu kitabı okuyanlar “gazetecilikten fiilen ayrıldığım” son dönemi, yani 2010 yılının Ekim sonunda yaşadıklarımı burada bulaamayacaklar. Çünkü o dönemin “bitiş” kısmını ilk kitabımın<sup>2</sup> başında yazmıştım.

Anılarımı okuyanların kronolojik diziye çok da itibar etmediğimi göreceklerinden eminim. Çünkü bazen bir olayın üç yahut beş sene sonra ortaya çıkan sonucunu gecikmeden anlatmak icap etti.

Bir de anılarımın “mozaik” tekniğiyle yani küçük anekdotları yıldızlarla ayırarak yazıldığını söylemeliyim. Böylece o mozaikleri yan yana getirince resmin bütünüdür görmeyen mümkün olacaktır düşündüm. Umarım yanılmıyorumdur.

Son bir noktaya daha değinmek istiyorum:

*Gazetecilikte Geçen O YILLAR*'dan ayrı, meslek dışında kalan bir yaşamım var. Örneğin ben kimim? Nereliyim? Nerede, ne tür eğitimlerden geçtim? Ailem kimlerden oluşuyor? Bu gibi soruların yanıtlarını bu kitaplarda bulmak mümkün değil. Çünkü onları, yani yaşamımın “meslek dışı”ndaki kısmını “Ailem ve Ben” is-

1. Oktay Ekşi, *Gazetecilikte Geçen O YILLAR (Cilt 2)*, Epsilon Yayınları, İstanbul, Ağustos 2019.

2. Oktay Ekşi, *Gazetecilikte Geçen O YILLAR (Cilt 1)*, Kaynak Yayınları, İstanbul, Ekim 2017.

miyle yayınlamayı düşündüğüm bir başka kitapta topladım. Oktay Ekşi'nin kişiliğini, ve aile bütününe görmek isteyenlere o kitabı da okumasını tavsiye ediyorum.

Saygılarımla

Oktay Ekşi  
Yeniköy, İstanbul  
30 Mayıs 2020

## 1961 Ekimi'nde yapılan seçim

Kurucu Meclis görevini tamamlamış, 15 Ekim 1961 günü "Milletvekili ve Cumhuriyet Senatosu Üyeliği Genel Seçimi" yapılmıştı.

Seçim sonuçlarına göre, artık iki meclisli olan parlamentonun "Millet Meclisi" kanadında en çok sandalyeye CHP sahip olmuştu. Daha az etkin konumdaki Cumhuriyet Senatosu'nda ise en çok sandalye, Demokrat Parti'nin vârisi görünmeye çalışan iki partiden biri olan Adalet Partisi'nindi.

Hükümet kurma yönünden önemli olan Millet Meclisi'ndeki sandalyelerdi. CHP 173, Adalet Partisi 158, Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi 65 ve Yeni Türkiye Partisi 54 sandalyeyle Millet Meclisi'ne girmişti.

Cumhuriyet Senatosu'nda ise Adalet Partisi 71, CHP 36, Yeni Türkiye Partisi 27, CKMP 16 senatöre sahipti.

Bu durumda hükümeti Millet Meclisi'ndeki en büyük parti olan CHP Genel Başkanı'nın kurması bekleniyordu. Ancak hükümetin güvenoyu alabilmesi için bir başka partiyle *-veya öteki partilerin birkaçıyla-* koalisyona gitmesi zorunluymuştu.

Zorunluymuştu ama daha bir buçuk yıl önce 1960 Mayıs'ında DP iktidarını devirmiş olan askerlerin komuta kademesi, DP'nin mirasçısı görünen partilerin hükümette görev almasını bir türlü kabul etmiyordu.

Buraya gelmeden önce Silahlı Kuvvetler'deki kaynaşmayı anlatmalıyım:

Daha Ağustos ayından itibaren askeriye içindeki bir yapılanmanın, "Seçimi Adalet Partisi kazanırsa iktidara getirmemeye ka-

rar verdiği” söylentileri ağızdan ağıza dolaşıyordu. Bu “cunta”nın adı, “Silahlı Kuvvetler Birliği”ydi.

\* \* \*

## Silahlı Kuvvetler Birliği ve idam cezaları

Bu hayli sert tavırlı ekibin kendi arasında bir protokol imzalandığı da bilinmeyen bir şey değildi. Hatta, Yassıada Mahkemeleri bitip de 15 sanığa “idam” cezası verildiği zaman Silahlı Kuvvetler Birliği’nin, bu kararın değiştirilmesini engellemek için Milli Birlik Komitesi’nin bulunduğu TBMM binasını ablukaya aldığı, “Eğer 15 idam kararını onaylamazsa Milli Birlik Komitesi’nin lağvedileceğinin toplantıdakilere bildirdiği” duyuldu.

Bu baskıya rağmen Milli Birlik Komitesi 15 idam hükmünü üçe indirdi. O üç idam hükmünün –*özellikle Adnan Menderes hakkındaki hükmün*– infaz edilmemesi için başta İsmet Paşa olmak üzere, Milli Birlik Komitesi’ne ve Devlet Başkanı sıfatı taşıyan Cemal Gürsel’e başvurmadık kimse kalmadı.

İsmet İnönü’nün yeminli düşmanları onun çabalarını, “Öyle yapıyormuş gibi görünmesine bakmayın, mahsus ağırdan aldı. İsteseydi engelleyebilirdi” türü söylemlerle karalamaktan geri durmadı<sup>3</sup>.

Ben sadece 27 Mayıs darbesinin iktidar kadrosunu oluşturan Milli Birlik Komitesi’nin o tarihteki Genel Sekreteri Ekrem Acuner’le ilgili bir anekdotu anlatayım:

Kurucu Meclis’e “Anadolu Basını”nı temsilen seçilen üç üyeden biri Sakarya’da bir gazete sahibi olan Selâmi Savaş idi. Selâmi Savaş’ın eşi, Ekrem Acuner’in baldızı imiş.

Selâmi zaman zaman Ekrem Acuner’le aralarında geçen konuşmaları anlatır, Milli Birlik Komitesi’ndeki havayı öğrenmemizi sağlardı.

Onun anlattığına göre “idam” cezalarının çıktığı veya çıkacağı-

3. Albayrak ailesinin sahip olduğu *Yeni Şafak* gazetesine bağlı *Gerçek Hayat* isimli dergi 29 Mayıs 2020 tarihinde çıkan sayısında daha ileri gitti. Kapak sayfasında İsmet İnönü’nün bir resmini kullandı ve ona atfen altına “Menderes, Zorlu ve Polatkan’ın idamını onaylamanızı ıstırham ederim” dediğini yazdı.

na ilişkin haberlerin yoğunlaştığı günlerde İsmet İnönü, bizzat Milli Birlik Komitesi Genel Sekreteri Ekrem Acuner’le görüşmeye gitmiş. Acuner’e, DP dönemi sorumlularına idam cezası verilse bile bunun infazına izin vermemelerinin doğru olacağını söylemiş.

Ekrem Acuner biraz da kaba bir şekilde, “Paşam, memleketin yönetimi sorumluluğunu biz taşıyoruz. Siz bunlara karışmayın!” diyerek Paşa’yı terslemiş.

Selâmi bunu Ekrem Acuner’in biraz da böbürlenerek anlattığını söylemişti.

Sadece İsmet İnönü değil, İngiltere dahil, birçok ülkenin devlet başkanlarının ve başbakanların da Cemal Gürsel’e başvurarak “idam cezasının uygulanmamasını” istediği duyuldu.

Ama infaza engel olunamadı.

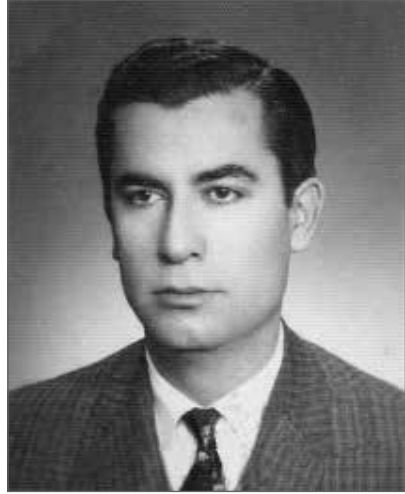
\* \* \*

Ta Hayati Karaşahin isimli birinin “Sovyetler Birliği lehine casusluk yapmak” suçlamasıyla –kanımca pisi pisine– idam edilmesine tanık olduğum gecedен beri bazı insanların bir başkasının canına kıyılmasına coşkuyla destek vermelerine hep hayret ettim.

Meğer bu ilkel duygu, Karaşahin’in 1955 Nisanı’nda Ankara’da idam edilışı sırasında Samanpazarı meydanında toplanan alt düzey insanlara özgü değilmiş.

“Can alma kolay mı, değil mi?”yi o sırada bir gün, kendi aramızda da tartışmıştık. Anlatayım:

Karanfil Sokak’ın alt başındaki bir apartmanın giriş katında o zaman *Milliyet* gazetesinin Ankara Bürosu vardı. Büronun başı,



Kurucu Meclis’e “Anadolu Basını”ni temsilen seçilen üç üyeden biri Sakarya’da bir gazete sahibi olan Selâmi Savaş idi.



yani gazetenin Ankara Temsilcisi –daha önce adından söz ettiğim arkadaşımız– İlhami Soysal’dı.

O gün birkaç arkadaş İlhami’ye gitmiştik. Yassıada’dan kaç “idam” kararı çıkabileceğine ilişkin haberlerden ve tahminlerden söz edildi.

İlhami’nin verdiği bilgiye göre tam 51 tabut hazırlanmış ve DP’lilerin yargılandığı Yassıada’ya gönderilmişti. Bu rakam, mahkemenin çıkabilecek “idam hükmü” sayısını gösteriyordu.

İlhami “Bence bu kadar idam verilmeli ve hepsi de infaz edilmeli” diyordu.

Ben itiraz ettim. Aradan bunca yıl geçtikten sonra şöyle dedim, böyle dedim diye yazmanın değeri yok. O nedenle konuşmamızın o kısmını atlayarak anlatıyorum. İlhami’ye:

“Başkasının hayatı sana çok ucuz görünüyor. Sen hiç idam hükmünün infazında bulundun mu? Bunun ne kadar insanlık dışı bir olay olduğunu gördün mü?

Ben sana bir teklifte bulunayım. Bir canlının hayatına son vermenin nasıl bir şey olduğunu sen de anlarsın. Şimdi şu Sakarya Caddesi’nden bir canlı tavuk aldıralım. Buraya getirtelim. Kolaysa o tavuğu kes de görelim” dedim.

“Keserim” dedi.

“Peki öyleyse al, şu parayı birine ver de bir tavuk alıp getirsin” dedim.

Daha önce bizimle çalışan foto muhabiri İbrahim Özçelik o sırada *Milliyet*’in foto muhabiriydi.

“Ben alırım ama tavuğu sonra eve götürürüm” dedi.

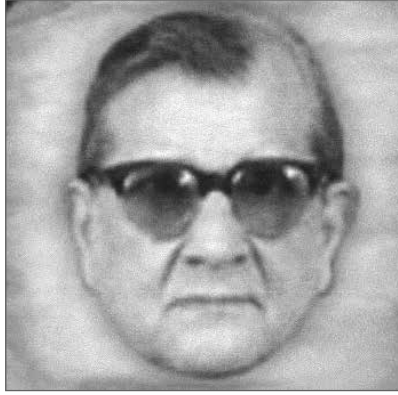
Nitekim tavuk geldi. İlhami, Büro’nun avlusuna çıktı, eli titremeden tavuğu kesti.

\* \* \*

## Parti gazetesinde çalışmak

Daha önce kısaca değinmiştim:

*Ulus* gazetesi yerine ilk iş olarak CHP’nin Genel Merkezi’nde görevlendirilmiş, bu nedenle Genel Başkan İsmet İnönü’yle



Teoman Karahun, *Ulus* gazetesi muhabirlerindendi.

Malatya'ya, ardından da Genel Sekreter İsmail Rüştü Aksal'la Bursa, Antalya ve Isparta'ya gitmiştim. Bunların ayrıntılarını da bu dizinin bir önceki kitabında anlattım.<sup>4</sup>

Kampanya bitince fiilen göreve başlamak üzere *Ulus* gazetesine gittim.

Ta gazeteciliğe girdiğim ilk günden beri dostane bir ilişki içinde olduğum "Seyfi Ağabey" (Seyfettin Turhan) artık benim amirimdi. Çünkü o, gazetenin Genel Yayın Yönetmeni, bense İstihbarat Şefi'ydim. İlişkimizde bunu dikkate alıyor ve ona göre davranıyordum ama ne söylesem ne istesem negatif bir havayla karşılaşıyordum.

Sonra muhabir arkadaşlara iş beğendirmek bir meseleydi. Örneğin İstihbarat Defterine yazdığım göreve neden gitmediğini sorduğum arkadaştan:

"Gitsem bile o haber *Ulus*'a girmez. Boşuna neden gideyim" türü yanıt alıyordum.

Bunun üzerine kimin verilmiş görevi yaptığını, kimin savsakladığını veya göreve gitmediğini isminin bulunduğu yere işaretle kaydetmeye başladım. Herkes benim o konudaki değerlendirmemi görüyor, varsa itirazını dile getiriyordu.

İstihbaratta bana karşı bir direniş olduğunu hissediyordum.

4. Oktay Ekşi, *Gazetecilikte Geçen O YILLAR (Cilt 2)*, İstanbul, Epsilon Yayınevi, 2019, s. 247.

## Duayen gazeteci Oktay Ekşi, *Gazetecilikte Geçen O Yıllar*'ın üçüncü ve son cildinde, okuru 1961-1994 yılları arasına götürüyor. Oktay Ekşi'nin anıları, dönemi anlamak isteyen meslektaşları ve okurları için eşsiz bir kaynak.

Basın kartımın iptal edilmemesi için mücadele ediyorum • Mehmet Ali Birand'dan "gazetecilik dersi" • İsmet Paşa'nın beklenmedik sorusu • Cüneyt Arcayürek bana karşı kavga veriyor • İsrail-Arap Savaşı'nda yazmadığım yazı imzama yayımlandı • Yalan söyleyen Bakan herkese teşhir edildi • Bilmediğim birinden gelen tuhaf telefon • 1968 öğrenci olaylarına karışan ajanın ifşaatı • Evde saatli bomba mı var? • Askerler 12 Mart Muhtırası'nı verdi • İsmet İnönü-Celâl Bayar ihtilafının içyüzü • Sendika bizi sattı • Erol Simavi'nin verdiği "gizli" talimat • TRT'de 12 Mart baskısı • Faruk Gürler'in Cumhurbaşkanlığı adaylığı • İsmet İnönü'yü kaybettik • Hürriyet Haber Ajansı'na Genel Müdür oluyorum • Abdi İpekçi suikastı • Tehdit ediliyorum: "Sıra sende, sen de öldürüleceksin!" • 12 Eylül 1980 darbesi ve basına getirilen kısıtlamalar • Sıkıyönetim Komutanı bana kızgınmış • Kenan Evren yapacaklarını askerlere açıkladı • Erol Simavi'nin yemeğine çağırılmadım • İranlı gazetecinin, "Dikkat edin, İran gibi olacaksınız" uyarısı • Siyasete kaçıyor ama bir yıl geçmeden geri dönüyorum • İşsizlik, *Güneş* gazetesi... Tekrar işsizlik • *Hürriyet*'e Başyazar oluyorum • Demirkent önerdi: "Basın Konseyi kurar mısınız?" • Erol Simavi'nin Özal'a ağır mektubu ve ardından gelen olaylı yemek • Bir şantajcı bizden para istiyor • Erol Simavi "*Hürriyet*'i satmam" dedi ama... • Sedat Simavi'yi anma töreni başlamadan bir bomba patladı • Uğur Mumcu'nun katledilişi • *Hürriyet*'i Aydın Doğan alıyor • Recep Tayyip Erdoğan ve Fethullah Gülen'le ilişkilerim • PKK beni öldürmek için üç kişi göndermiş

tavsiye edilen  
KDV'siz  
satış fiyatı

₺ 44

Sertifika no: 44919

ISBN 978-625-8495-71-3



9 786258 495713



Doğan  
Kitap